

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8771/2021
20.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца малолетне АА и малолетног ББ, обоје из ..., које заступа законски заступник мајка ВВ, чији је пуномоћник Драгана Ђорђевић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Тамара Бакић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 389/21 од 07.09.2021. године, у седници већа одржаној 20.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 389/21 од 07.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 595/2020 од 06.10.2020. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен, а ставом другим одлучено да се мења висина издржавања утврђена пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1449/2019 од 02.10.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиље, малолетне АА плаћа месечно износ од 19.000,00 динара, а на име свог доприноса за издржавање тужиоца малолетног ББ плаћа износ од 15.000,00 динара месечно, укупно 34.000,00 динара месечно за оба детета, уплатом на текући рачун мајке почев од 28.05.2020. године као дана подношења тужбе до 05.-ог у месецу за текући месец, као и да исплати све доспеле рате одједном у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев преко износа досуђених ставом трећим изреке, а до траженог износа како је то ближе означено у том ставу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 389/21 од 07.09.2021. године, жалба тужилаца је делимично усвојена, а делимично одбијена, а жалба туженог одбијена и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 595/20 од 06.10.2020. године у делу којим је одлучено о обавези дечијег издржавања, а преиначена одлука о

трошковима поступка тако што је обавезан тужени да тужиоцима, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став. 1. у вези одредбе члана 396. став 1. ЗПП, на коју је тужени указао кроз наводе у ревизији да другостепени суд није ценио све наводе из жалбе против првостепене пресуде, обзиром да је другостепени суд у образложењу побијане пресуде оценио све битне жалбене наводе у смислу одредбе члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1449/2019 од 02.10.2019. године разведен је брак ВВ и туженог ГГ који су закључили ...2002. године, а њихову заједничку малолетну децу-тужиоце АА, рођену ...2004. године и ББ, рођеног ...2007. године суд је поверио мајци на самостално вршење родитељског права, са пребивалиштем деце на адреси мајке. Тужени као отац обавезан је да на име свог доприноса за издржавање малолетне АА и ББ плаћа месечно 30% од својих редовних месечних примања умањених за порезе, доприносе и обавезно социјално осигурање, почев од дана доношења пресуде, уплатом на рачун мајке. Одређено је виђање оца и деце, по договору родитеља. Супружници су поделили заједничку имовину тако што је двособан стан површине 69м² у ... у улици ... број .. постао власништво ВВ, као и покретне ствари које се налазе у њему, осим личних ствари туженог, док је власник аутомобила „Citroen ...“ постао тужени. ВВ се обавезала да ће исплатити на текући рачун туженог, на име његовог удела у двособном стану, износ од 28.500,00 евра који је уплатила после рока одређеног том пресудом, и то од износа добијеног позајмицом. ВВ има 44 године, завршила је ... факултет и запослена је са месечним примањима око 1.500 евра. Других извора прихода нема. Са децом станује у свом стану у улици ... број .., не поседује друге непокретности и нема законску обавезу издржавања других лица. Има месечне обавезе које се тичу трошкова коришћења стана, трошкова за одећу и хигијену од око 30.000,00 динара. Малолетна АА иде у други разред Средње ... школе. Књиге је платила мајка у износу од око 7.000,00 динара, као и износ од 2.000,00 динара на име школског прибора и прибора за сликање, 3.000,00 динара, за школско обезбеђење и ђачки динар 1.000,00 до 1.500,00 динара, за излете, музеје и друге занимљивости које организује школа, за екскурзију око 400 евра (ове године је одложена због вируса), за ужину 150,00 динара дневно, месечно за одећу 4.000,00 динара, за хигијену 3.500,00 до 4.000,00 динара и за џепарац 3.000,00 динара. АА иде на часове клавира у приватну музичку школу, чија уписнина годишње износи 20.000,00 динара, а месечно 5.000,00 динара које плаћа мајка, а за витамине јој је потребно око 800,00 динара. Тужилац, малолетни ББ, иде у седми разред основне школе, књиге је платила мајка око 17.000,00 динара, школски прибор

6.000,00 динара, ђачки динар и обезбеђење школе 2.000,00 динара. Тренира кошарку где чланарина износи 3.000,00 динара, учи страни језик који плаћа мајка у износу од 3.100,00 динара. За одећу му је потребно 4.000,00 динара, за ужину 150,00 динара дневно, за хигијену 1.000,00 до 1.500,00 динара, за џепарац 1.500,00-2.000,00 динара. Месечне потребе малолетне АА износе 37.000,00 динара, а малолетног ББ 28.000,00 динара. Тужени има 53 године, по занимању је дипломирани ... и власник предузетничке радње под називом „ГГ“ ПР, Агенција за ..., са седиштем у ..., у којој је запослено још двоје људи са минималним зарадама. Тужени је постао предузетник 06.10.2009. године и његова месечна примања износе 38.000,00 динара, при чему је нето добит за 2019. године износила 12.000 евра. Живи са ванбрачном супругом и њеним дететом у ..., где је у фебруару ове године купио трособан стан за 110.000 евра, површине 74м² од дела новца који је уштедео, дела који је добио након развода од ВВ на име сувласничког удела на заједничком стану а 20.000 евра је позајмио, са роком враћања од 2 године. Садашња ванбрачна супруга туженог је запослена са примањима од 55.000,00-65.000,00 динара, има дете које иде у други разред основне школе за кога отац плаћа допринос за издржавање. Трошкове становања тужени плаћа у укупном износу од око 16.000,00 динара, телефон плаћа преко предузетничке радње и вози аутомобил марке „Citroen ...“ (производња 2014. године). За своје личне трошкове издваја око 10.000,00 динара месечно и осим стана у ... власник је (као предузетник) стана од 38м² у ..., где су смештене просторије Агенције.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука, због чега су испуњени услови из члана 164. Породичног закона, за измену те одлуке.

Према члану 154. став 1. Породичног закона, малолетно дете има право на издржавање од родитеља, а чланом 160. истог закона, прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Чланом 162. став 3. истог закона, прописано је да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Одредбом члана 164. Породичног закона је прописано да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Од доношења раније одлуке о доприносу туженог за издржавање тужилаца до подношења тужбе у овој парници протекло је годину дана. Ранија пресуда је донета на основу споразумног предлога мајке тужилаца и туженог и постигнутог усменог договора о начину плаћања дечијег издржавања и то да осим доприноса за издржавање одређеног пресудом тужени је дужан да купује деци поклоне за рођендане, учествује у

трошковима деце за ваннаставне активности и екскурзије, при чему је децу виђао најмање три пута месечно, водио их у ресторан на ручак или код његове мајке и сестре, све до децембра 2019. године. Због тога је правилан закључак нижестепених судова о измењеним околностима у односу на време пресуђења. Осим тога, тужиоци су старији за годину дана, па су самим тим повећане и њихове потребе, а допринос туженог досуђен претходном судском одлуком од укупно 30% у односу на зараду туженог што номинално износи 5.700,00 динара по детету, није адекватан могућности туженог да доприноси издржавању тужилаца. Имајући у виду његов стандард, чињеницу да је власник два стана од којих је један купио после развода брака, у вредности 110.000 евра, као и могућности да стиче већу зараду имајући у виду да је власник Агенције за ..., оправдавају одлуку о повећању доприноса туженог за издржавање тужилаца.

Тужени, код утврђених месечних потреба тужилаца и то малолетне АА у износу од 37.000,00 динара, а малолетног ББ у износу од 28.000,00 динара, као и у односу на минималну суму издржавања која је у време пресуђења износила око 27.000,00 динара, правилна је одлука нижестепених судова да тужени, као отац, може и мора да доприноси издржавању тужиле малолетне АА износом од 19.000,00 динара месечно а тужиоца малолетног ББ износом од 15.000,00 динара.

Наводи туженог у ревизији да другостепени суд није ценио све жалбене наводе нису основани, имајући у виду да је другостепени суд у образложењу побијане пресуде ценио наводе туженог у жалби да су потребе малолетне деце неадекватно утврђене, те да он није у могућности да доприноси издржавању деце већим износом од износа утврђеног претходном судском одлуком, налазећи да су неосновани. Позивање туженог у ревизији да је друго двоје његове пунолетне деце из претходног брака стављено у неравноправан положај у односу на тужиоце је неосновано, обзиром да је суд имао у виду чињеницу да тужени издржава дете рођено 1997. године које студира износом од 15% зараде, а дете рођено 1994. године је пунолетно и не студира, због чега тужени нема законску обавезу издржавања у односу на њега, као ни законску обавезу издржавања у односу на њихову мајку, своју прву супругу, позивајући се на њену болест. И по налажењу овог суда тужени може и мора да доприноси износима досуђеним првостепеном пресудом, док ће преостали део износа који је неопходан за издржавање тужилаца, малолетне деце, сносити њихова мајка делимично новчаним давањима, а делимично свакодневним старањем и бригом о тужиоцима.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**